

אל התחבה אתה ובניריו אשחר ונשי בנויר אמר ומכל
הויז מוכלב שיר ענייב מוכלא תביא אל התחבה להחיזה
אטר זכר ונקבה יהיו מה עיתם למיינחו וכון הבהמה
למיונה בוכבל רמייש הארכיה למיינחו ענייב מוכלי בא
אליך להחיזה יאטה קוחך מוכלא אל אשר לאכל
ויאספה אליך יוהיזה לך יכלת לאכלת ויעש בז ככל
אשר צויה אדו אלהיב כן עשית ויאמר יהוה בונת פא
אתה ויכל ביהר אל התחבה כי אטר ראייתן נדריך בפניך
בדור הזה בוכבל הבהמה הטהורתתך לך שבעה
שבעה אישׁוּ ויאשׁתוּ ויבונֵן הבהמה אשר לא
כזהה הויא ענייב אישׁוּ ויאשׁתוּ גם מעוזה העמיה
שבעה עיבעה זכר ונקבה כזויזה זרע על פניהם כל
הארץ כי ליכים עוד עיבעה אנכי מונעיך על הארץ
ארבעים יומם וארבעים לילה ומוחיתך את כל היקום
אשר עשיתני מעיל פנוי הארכיה ויעש נול כבל אשר
צוהי יהוה ינוח בז ששי מאות שנה והמבריחים
על הארץ ייבא נול ובנין ויאשׁתוּ ויאשׁתוּ בנויר אתו אל
התחבה כופני מי הקובל מז' הבהמה הניהורה ומפני
הבהמה אשר איננה טהרה וכון העוף וכבל אשר
רבוע על הארץ ענייב ענייב באוי אל נול אל
התחבה זכר ונקבה כאשר עיטה אללים אה נול יידי
לשבעת הימים וכי המוביל הינו על הארץ בענטה שיש
מאות עינה כזויזי נול בז' רשי השני בעיטה עשרים
לוודע עבויים ההזה נבקעו כל מיעניתה הוב רביה ארכיה
השבטים נפה נזוזו ויהי האשב על הארץ ארבעים
ארבעים ליכה בעיטם היוב ההזה בא נול ישיב זוז
ויהת בני נול ואשׁת נול ויעסיל שיטה נשי בנויר אתך אל